

РУСКИЕ НОВИНКИ

ЗА РУСИНОХ У КРАЛЬОВИННИ СХС

Рок VI.

Нови Сад, пяток 28. Јуна 1929.

Ч. 24 (232)

Поклоніки Юди Ішкариота.

Комунист Митин написал му книжочку „Комунист віра”, у котрой так гурик: „Віра то безобразна скоцка роботних людох. Года не може ще зложиць огњом, так и комунізм мож помирити з віру. Речія то мертві ціло, з котрим єш лем гробар ма заїзд.” На єдним величким зборію комуністів, большіці комесар так бешевал: „Ми уж звершили жемісским царами, тераз очієм борбу з небесніми. И на таке богоуглство то од слухательюх не честувало од страху пред юзецицькою поліцією. Зажирити собранию ірецітель гварел: „Цара легло було зрушити, але кед же с престола того стацаря — ту указав на — теди аж будземе ми швета.” Іще оц кеди шветом, не чуло члопухо таки богохулства. Кедацо може він пішмени сам диявол з пекла. Би то вецей покійницькіянську віру, большевірглашали за своїх провітеля і захистника тода Юду Ішкарівта му поставили великих. „Бе Христ але мал ірано”, гуторя надані год ширя свою. Як дарах стари жиствали абайніка Вада Христа, так и пішли комунисти, котрих єзді, поставляю високу Хреста. Племінни

буде мац успіху, док буду жиги представитељ тей ви-ри або духовенство. Прето найстрашнішу борбу обявила священиком. Сама службена большевицька ста-тистика виказує, же большевики забили 31 владику и 1580 священиків, а наїсце забили юни вельо вецей. А кельо то священикох и тे-раз-ше мучи по большеви-ціх цемніцох, або на Соловецких островох, на най-сивернійшій точки, дас віле вична жима! А як ще страшно поступув аос священі-кам. Так н. пр. у варонку Воронеж уварели живого у котлє владику а вец тату воду прикавали пиц його священіком. У варонку Уфи одрезали владикови уха и нос, одарли скору, видло-бали очи и вец так окалі-челого облякли до влади-ческих ризох и ведли през варош па радосц их прихи-льників. Католич. владику Цепляка одсудзили на шмерц лем прето, же не допущел плачкац церкви. Так исто и превельо катол. спящені-кох. А іонціки тати священіци и владикове немаю на себе ніякей іншай хиби лем того, же ще не сцели од-рекнуц вірн и Божкого за-кона. Тати нещешліви свя-щеници, цо ище остали не-маю ніякого права и закон-скай захити. Чежко вони препровадаю своїо житнє.

Большевизм и коммунизм, то дацо горшого як поганство, можеме шмелю повеси, же то явленje анцихриста на жеми, то отровни витор самого пекла.

У нашим отечеству

ки диждэж. Иреш-
зелі над нашу паро-
Радатовичу спущел
шно велики диждж.
твала на веліх мес-

тох цали громади жемін однесла на друге место. Єдес імлікдалком однешенц. На местах падал и ляд и упітчокел усипи и витірі.

Організація комуністів. У Загребу відкрита організація комуністів, котри робили пропаганду позавоєнних містах нашої держави. Куратор Др. Леві візаповінні і при цім нашли важливий спосіб, котри власці ище не обявіли.

**Аграрна банка и ми-
ністри.** На засіданні ми-
ністрів одредзено, яке кож-
ді активіки міністер ма у-
писаць акції за найменш
100.000 динари. — Унісоп-
ане уж досцільно суму 340
мільйонів дин.

Уплацовване порций.
У перших 5 мешацях упла-
ченю понад 80 мільйони дип.
порций на приход и на жем.

Жаба притица оғизо.
На савском единм кунатылу влалел ше сгень у кабини чувара. У прави час оғенъ вбачели и виратовали тройло дасци, котри спали у хижки. Родитель охабели швичку на столе да гори и вишли вонка. Медзитим единя жаба преврацела швичку и оғенъ ше влалел.

Уредзене нашай управы. Министерствія Накануніх ділох уреднусь нашу управу на тот спосаб, же перша власць будзе срэбескі начальнік, друга велькі жывав а трэця міністэр. Заказано срэбеским

началником политиковац.
Зато одреявши пошто није

Нови железнишки мост при Загребу маشه започац будовац. Коштац бувае 30—40 милиони динара.

За ограничение на заимству-
треба юношеского остатка теразъ у
тих летних мещацах, бо
дирекция железнницъ зни-
жела тарифу до 1. сентяб-
бря. Од теди ше тарифа
подавитъ и вагонахъ не бу-
дзе возможно достац.

Зменьшане порції. Нови порційови закон пре-
менисти на тельо, же ще
земледільцом, котри маю у
обийсцу всієй як б членох
крем жени и дзецеох, а сами
обраਬяю жем, знижкуе до-
пунска порція так: 1) по
5% кед дол. порція преходзі
100 дин. 2) по 4% кед
преходзі 100—500. 3) по
3% кед преходзі 500—1000.
4) по 2% кед 1000—2000
дин. 5) по 1% понад 2000—
3000. 6) по 1/2% кед пре-
ходзі 3000—5000 дин. До-
пунска порція понад 5000
віс не зменьшує.

Военны одчикодзеня. По протоколу, котры потписа-
ны у Парижу вяс Немецку достаць наша држава на
рачун военых одчикодзенюх (пешерацийюх) 50 міліярдн
дил., котры Немецка музэи
виплаціц ў 50 рокі.

широм швета

Революция у Перзий
Випатра, же Перзия пойдеє пілідом Афганістану. Даєдни племена ше побуисли і завжали місто коло Техерану. Генерал Шоя з великою війску пошол і прошив побудинкох

Булшколяр 60 роки.
Псевдію узар у Ньюорку
78 роцін старець Каленкемп,
котри прев 60 років штуди-
рал на університету Колум-
бія у Ньюорку. Вон аложеі
13 доктораті. Каленкемп
бул быгати чловек и могол
себе допущин тоз луксуз.

Вирска борба у Мексику престала, бо мексиканска влада увидзела, кже так далей ис може буц. Тих дньох маю ше повратиц католіком одняти церкви, допустиц шицки вирски удруженя. Церква катол. и заш надвладала и гос тей борби висла замоцьста.

Велька експлозія додо-
года зела ще у австрійським
варошу Бевендорф, у фаб-
рики целулойду, при чим
настрадали двоме хлопи а
багато велько ранети. Потрес-
ли ще і супротивні відношення

а на веліх хижаках мурів почукали.

Краль Египту пришол спатриц Берлін і Немецьку. Немци го дочекали зосінців кім кім кралевськими чесцями. Тото посилічеси ще толкує як нови знак приятельства медведі Немецьку і Египтом.

По смекоті хладнота. У Бостону, дзе до недавно була велика смекота, од котрой людзі падали ягоды мухи, паразіт настала така хладнота, же не мунія топіці до пеюх.

Богослужбені на крилатиці. Зосі Барселоні рушіли ще церковні велико-достойнікі на крилатиці до Риму. На своїх путіваниях служили Служби Божі на крилатиці.

Банкрот найбікшій банкі. У Букурешту банкротила найбікша румунська банка, котра мала 43 філії по цілій країні. Длуго виношув зечей як 1 мільярду лін. У банку робило дас 400 особы, котры тераз остали без хлеба.

Великі фалати золата. У державним рудокопу алаті Несамотні у Сибірі сдео млади роботнік викопав єден фалат золата, котри

бул чежки 3 і пол кілі. То найбікши фалат, котри до тера з викопани у сибирських рудокопах. Роботнік, разуміше, не дostaл од того юч.

Нові долари. Американска влада видала нові наперово долари, когти маю 18 тайни знаки і прето их не можна будзе фальсифіковати.

Штреляю без суду. У Русії запровадзіли большевіци нову методу кары. Каждого тога, котри имаю сумніви штреляю без суду.

Обеговання жывотиньох. При нас може часто видзиць на выставах обеговання даедних животиньох як коньох, цесах і т. д. але у Мексику отримую ще обеговання швяньюх особено прашатох. Грумлю ще длugo заварти так, же добре вигладзя а вец ще им постави храна і патри іде хторе скорей прибогне гувалову. Мексиканцы бара любя патриц тогі обеговання. Ішце треба лем запровадзіць обеговання сланчох, рибох, маймунох і — лепююх.

през цалі рок. Зос виронауки, котру на жалосці Велькай Ноці паноціве не шму преподаваці; знали дзеци краінъ як молитви, так і з біблійнай исторіі, так исто зос рахункох, исторіі, географіі, природознанства, і др. Чули заме красни декламацій, милозвучні пісні. Точно эме ще уверили, кельо труду уложжелиши учитель, да тоги мали дзеци кауча, да їх положа тогі зіганско глави а доброту до шерца.

Едно мухімне шыцька паметац, же панове учителі і папі учителькі су истай креві і народносці рускай як по і дзеци, і зато веckша ревносці і дзека і сцелосці, бошицкі свойю. Зато треба, да моліме Бога и да віме ватим, да нам у нашым націалі ўсе останю нашу, нашай креві і народносці учителе.

Панком учительком і п. учительком од шерца жадаме по тогорочных трудах у школі щеніліти одпочинок на ферійох.

† Михаіл Сабадош. (Лаган).

Наш палал в найбікши од шыцьких руских валалох па прето вельо ще у пім родза а і вельо умераю. Особенчо у тым року умераю стари людзі. Ето заш час живущих охабел и то досці пасло вредны чесия гарада і майстор Михаіл Сабадош (Лаган). Цранда у велькай старосці, бо мал

76 рокі, але так нагло и несподівано Господь Бог вжал шокінога спомедзі нас живущих, же ще не можеме ані осетиц, Ишце в недзелю буд на утрині, на св. Сі. Божай, а на вечар ще похорел, а во среду уж буд мертві. Св. Гайни приял в недзелю в ноці.

Цали живот † Михаіла бул християнски, прывязані до своеі св. віри і Церкви. Покойни як майстор-конач бул добри християні, одліковал ще зос красними прыметамі души, мирлобісем, милосердісем, бул у Ружанцовім друштва член, спод його рука майсторскай випіло вельбо майсторах (нова генерація), а шыцькім бул як праві оцец. То ще показало на хованю, котре окончэлі о. парох і о. капелан, на котре ще зішло вельке число людзіх, особенno хлопох (майстрох) відаело ще яку любов уживал † Михаіл медзі людзіми. Вічная памят.

К.

† Надь Янко.

Дня 21. юнія придал свою племеніну душу Надь Янко Надьордзев у 60. року жывота. Вон опіште позната персона у Рускім Керестуре і далей по руским народзе. Покойни Янко бул чоловек не лем моцного віку, у котрим ще наша Руснаці цешели, же яки в місці і твары руски шыцькі кед ще розвива у шлібоді,

— Добре, ісціні! Нешка вежнісме, мили даєци, далей на мапі. Обраце ще на ю. Цо вона назначае? Поведаці і укаже на ёднога.

— Вона назначае жесці, держава.

— Ишце.

— Ріки, горы, моря.

А ёнаш ти, дзе наша дідовиця...? Добре, ту. Нашо ще прадеды приселі зос сіверних крайох. Бівали на горах і жили оскудно. Там барз жимно. Вец ще селіли долу і пришли ту, дзе ми нешка... Но цо ще ти памеши, цо ми му шепнуп?

— Гварел сом му: озда ми було там жимно, кел шеселі? Да вягце ёден.

И Осіф им далей толькал. Улівал любов за свой, бешедовал о щесцу. же вони иду до школи. (Та чи им то було вягце щесце?)

Хтошка ручкі Осіфа і вон ще на час зорве. Погляда ще і заш спадне до сну. Друга сілка: вон прехадзя праз уліцу. Шыцькі вишол на драгу. Було швего.

Зос наших валадох

Руски Керестур. Дня 21. і 22. Юнія одбули ще у наших школах рочны паскіти. На паскітох були присутні як од Церковнаго

таки од валадского Одбору і прынатні особы. Ізені краінне отвітовали і доказаўши, ще ще цареміні бул труд пп. учителькох (кох)

Гайакіан дуркал, циртал і то пагналі соп на очи падому Осіфові, котри на другі рок наступі учительскую службу. Вон заспал... Шыл: у школы ё. Пред нім пейзіешчат глави, шыцько озбільни.

— Дзеци, ви знаце, же треба почітовац оца, мацер і других старых. Кел ис слухаце вец вас кару. Зато патрице, же би ще веци ваши оцец не поносовал на вас. И вас буду други почітовац. Грох вигандровал, но не бил. И то була велька кара. Зацрквел ще другіраз „оберу бостан“.

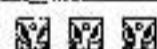
— Чом же ти Яні, не научол? Шыцьки мирні руки на хрибце зложени, а очи на лавкох. Яні стане.

— Но поведаці.

— Я учел.

— Шедчі, но я ще опітам твой мацері, цо ти дома робиш.

— Заметам двор, руцама хліба гной, чистым кромпілі, чувам гуціата... Отмелел ще. И учитель чекал конец. Вец поведаці.

ФЕЛЬТОН

Ішце ще наздавал...

— Знам, ви мне не можце розуміць, а я вас. Не тримам за доброго сина свога народу, котри леж виражніе за народ погарі і віше о нім беспедус, а не ма дзеку нігда ніч зробиц. Ви всі патрице нато, же є у цемноті, влу. Ніхто не дума, даго давіта і водзі то. Указув драти, котри веду гу щесцу. Кажды ще од зас готове на феріі: ёден на морё, други до горох, а треци заш индзей. Я не ідзем нігдае, але будзем дома. Жиц з народом, патриц його патні, упознац му душу.

Так знал бешедовац свой пайташом. И твардейше одлучел визволіць шыцько що одредзел за феріі. Не верел, кед му ще гварело, же є превелькі идеалиста; же його идеали буду ёдан а друга робота і запровадзене идеалох до животу. Не бу-

ло му жаль що ще го боком патрело.

Зос школы ще полні любові гу жулявім руком, віморелім очми, віоранім ліцем врацал дому. Знал же под подартіма шматами дурка добрегоч погубане шерко. Пред очми му його дом, валад, цали край. У фантазіі слики: вон ще дружы з народом. Перші краіні бешедус з кождым, здравка ще з познатима. Вец шыри новини, добры кіткі. Патри да упозна народ з просвіту, вистави ўажносці.

Шедавел у ёдним куце гайакіану. Шыт ухадвал і віхадвал. Их руки па шматы! Вец думал о свойому народові, його исторіі, котра була зіпольнена з войнами за очуванне самостойносці, свідомосці і віри. Па да ще вон ще гальби за нігі. Віше ще прыма геятій: да сом і цыганського рода сан па сіекал бим од иного, але патрел му помочи.

але и по своєй души одлични бул зосвоїм добрым и веселым шерцом зос котрим розвешельювал наш руски народ у красних народних причтох и лисьох. Івьшак бул напредни руски господар и гу рускай просвити з Новином вине бул херни и любел их. У сой живоце прецерпел вельо, бо бул заражен зос витром, але поднисол у християнскай перезлівостишицки чешкосци и умар як прави християнки. Міожество його роцінни и приятельськох випровадзели го до цемного и смутного гробу. Вичная сму памят.

Водицово Швейц.

З Божку помоцу преславелізме траци дзень Русальлох, котрого дня кождога року ідзе завитна процесія по Водиці и там ше служки обычно на 9. г. торжественна Служба Божа. Того року нащивали нас веци всеч. о. маноцех, котри прибули, да помажу виныхи споведац. В поздзевлок на вечер пришли пандэлікі вербаски о. декан Абодич, коцурски о. парох Биндас, новосадски о. парох Іваніч. Инде рано пандэлікі дюрдзівска процесія, котрая осталася на Служби Б., а веци пошли до водиці. Попладзю од 6. г. споведали у Водиці о. капелан и о. монах. Кед пришла процесія з коцура, служжел о. капелан Молебен до Пр. Д. М., а на 10. года. Мон-

лебен бу Пресв. Серцу Христовому. Около 9. г. почали споведац пл. об. вербаски и новосадски и споведали до полночи. Ноцавали бліско Водиці на Гербутовім салангу. Вовторок від час рано пришел п. о. Биндас, а такой за нім о. капелан, котри служжел на 6. г. Служби Б., веци на седем служжел пл. об. коцурски и новосадски. На 1/29. г. пришла процесія ромашня. Народу було множество; цала драга од шайтсу до Водиці була полна людох. Домашню процесію водзел о. монах. На 9. г. почала пред каліціу Торжествена соборна Служба Божа, котру служжел преч. о. декан Абодич зос о. монахом. Прекрасне во чесці Преч Діви Марії націковал п. о. Биндас, парох коцурски.

До св. причастия приступело около 400 виныхи. На св. Службах Божих виныхи участвовали зос пінуру побожносцу и модлельца Господь Ісус Христос заступництвом Пречистей Діви М. удзели пам шыцким благая и за душу и за цело. Модлелізме „хайд нащнасущна дай нам днес“, кед зме на драко од шайтсу до Водиці а особенна при Водиці видземе зіщчена, забіти пред пар дніми усіви од ляду. Од жига ані тречина не прииде до рукох, кукурица зіщчена, а конопу мушки ше преорац. — И нали вовторок попадзял

діждж, так же ліходзе у процесії добра змокли.

Відзім, кже аме у Божих рукох. Божи благослов вреда веци як цала наша робота и труд. Зато віше модліме и жайме по волі Божай да будземе достойни Божаго благослову. К.

Митровицца.

Дні велького церковного торжества и духовней постіхи праціли нашо граџаво Русини 12, 13, и 14. юния бо тих дньох по принаших гоцюх цо нас нащивя на кирбай (Вознесение Христово) нащивел нас мили наш Владика Пресвятыи о. Діонісій.

Було тих дньох перше службене пастирске посіщеніе парохій од кеди вона обітой т. с. од року 1886.

Уж тижднями напредок читали зме на лізох парохіяном веселу бригу и радиця як найлепше дочекаю свойого Архінастыра, и прічко: час на 12. VI. пред вечар, кед ше старе и младе убране до шпеточних шматох позберало пред дому Божи, да дочека велького гоца.

На 6. годз. віншол на желеzничку станицу пред високого гоца у оконцепции фіяжеру о. Ст. Петранович, заступник преч. Архідіакона зос членлем бандерайом.

На 6 и 1/2 г. прывітали Пресвященого Владику варонікі и даркавані власци

на станціи и звони зов турніх шыцких християнских церквох явіли радосць зволеніем, кже уж при нас церковни велькодостойник.

На 800 м. пред церкву тримали шпалір ученикі шыцких гражд. школах зос своіма наставниками и сердечно поздравляли Владику. Пред церкву пред вельким славолуком, на котрим вінисали слова „Вітай Владику“ чекалаз музикуюльгасного друшлага процесія Пресвященого з балдахіном пред котрим Го поздравляли даизата. О. Шеччик и Т. Голян з прывітнім писню:

Вітай у нас мили гоцу,
Вітай, вітай, Очі наш
Примаме Це зес радосцю,
Любаме Це — Ти те знаш!

Вітай, Оте, мідзі зламі
И послухай Ти зламі глае:
Оставаме Русинами —
Пойри вири — то нам спас...

По тим придало едно днівчатко букет красны квіца Пресвященому Владику и по препискам обряду вошли зме до церкви дзе маноцец Влад. Сегеди прывітали Пресвященого, красними словами, на котрі слова подаековал Владика и подаековал шыцким присутнім папінски благослов. Понеже Ютре кирбай одслужжал такий о. декан М. Хирікаві зос дяконом о. ІІ. Гвоздановичом пасеночне, по котрим зме пошли до парохій.

Коло 9. г. обачені аме

Пред карчму таміковала младеж. Гудаш грали. Вон поздравка: „Дайбоже“...

— Даібоже. Слухал: озда им уж звершила школа. Но откуд го гептот може вінчимоват? И далей не разумел. Гліс же стражал у мішаваний грани и бешеди. Пришол гу пайтапю. По краткай бешедидал им кінажку и попігол. Понагляял ше...

Збудзел ше. Горучава, спарно, зной чесц. Слупко пріпекало. Отвори облак и прінатрал ше на край, котри прелецовали коло нього. О снох ані не думал. Вон тримал, же сонго ціганство. И на облаку дрекал свой място. Зишол и полни раздосци пошол дому. У шенцу нашел свой край, свой... народ.

* * *

Находзел ше помедзі пайтапамі. Под хладком велькай лініи волегали єдни, а другі паснедали.

— Вам бязовно познатае, же у нас була скорей читальня. Цо єдна читальня, або дружтво хаснус, то ви

бязовно знаце — Осіфови було чејко бешедовац. Заплстал з язиком. Предлуожел, глодаючи слова на думки, котри єдна прейс другей гледали віход. — Но людзе котри кі водзели, не були зложни. Не видасли кельо неслога може чкодвіц у дружтве. Не видзвели цо з читальню стражца. И рознішили ше. Гевта хижка, як сом піддел, инце пріхана. Ніхто не бива и могла бы зас послужиц за схачні наших людох, котри думаю исц напредок. Чи би ше не могло зас обновиц дацо? Цо ви думаце? Думам, же би ше ми млади склавали. Ми би у главним и були учлансти у всій.

— То би добре було, но тераз роботи, а і хлазіцы не маю баж ані пенеци, котри за то нужні. Да ти то віжиме ту, кед ше іде на пратки. Так дагварене и шыцки ше з тим зложели. И о тим ше бешедовало як би ше могло віжиме робиц. Вітгриювали би сами шыцко цо за читальню граба.

Буди готовы да и пенеци дагус уложка. Лом тераз не можа.

— Ту сом вам прінісс даскељко кніжко. Поберце и читайце. Кед би наш народ бул просвіщены, нестало бы кінадо зію у ньому. Клятви, пляшки, трошкене даремне пенецих; парод би бул поздузтнійши...

Так их учен. почал так робиц за свой народ. Аноні побрали кніжки и позиції за належаски штатали погласно слова. Вон бул задовольни. А, інак, задовольство ве было чисте. Сумікал, же би дацо успел. Одушевел их зос читальню, но чи бузе дацо з того? Вон мал даску поклоніц и шыцки своєї кніжки. — Ронстал ше з німа и пошол дому. Дагварелі ше, кед іншій іздзелі зас буду позберани, а пришло их як даскељко. Осіфа то мало охладзело. Але шыцко ёдно з даску им шыцко бешедовал. Трецей недзелі вон не пришол, штвартей зато вони и так ше у главним и пре-

стали зіхадзат. Принешел кніжко по одрек ше думки, да ше читальня обнови. Дознал, же ше ніда ані кус не старали другі о тим, котри вайвейцій були за то волани. По тим бул преламани. Не було му доброе. Нагніпал ше на шыцко и на себе самого.

— Як же ше там ведзе? Так ше го запітвал еден познати. И пріповедал му. Завед ше до бешеди. И йому розложел, цо дума. Но лем му сумніво поківал з главу його поашати. Веци да ше не видзи, же то то руша, Осіф почал о полю, о року и другим.

И казаці, би дзень Осіф идуци з кніжку под пазуху до леса думал на тот швет, котри со так приял. Відаел, же му піч затара не возможна. И ледво чекал, да будзе цо скорей на своім месце. Кед би інце до свайго валалу мог присці. Веци би бул моцнейши и тоти пререки прешол. Но не очаял и єдино ше паздавал.

Сінкестер Саламон.

як ще прибліжує гу парохії красни ушорені поход з фажлями, да зикаже єще раз чесць високому господі. У походу нажали учасці парохіяне, музика Хорватського Сокола зос одредом членів, Хорватське пінівництво друкарство „Нада“, наш церковний хор и множества гражданох без розлаки вири и націй.

Кед музика одграла едну красну арию привітал Пресвяту Владику п. професор Янко Ерделі и у своєї бешеди насланел як ще шинки радувамо, бо маме у своїм штредку першого свина нашої епархії, котра з исту и сінку любову любишики овци своєго стада духовного як крихих Хорватох зос Жумберку так Українцех, Русинех Македонцех и Румуніох грекокатоликох. Потих красних словах одшпивал церковни хор наш „Многая літа“. Пресвята Владика подаєковал по тем шинкам за tot красни акт любови и шанування.

После красних словах Владики одшпивало Хорв. шпіваче душевство „Нада“ подожнику од Кукли: Ядрану, краине и прецино а по тим при громкому витаню Владики поход ще удалив.

Дия 13. на Вознесение Господне па 6 г. отслужена Утріння, под котру Пресвята споведал в нащоцами. До утрині служили служби паноцово и причащали вирнікох.

На 8 г. вошли зме у процесії з Пресвятым Владику до церкви, да пошевди до тераз лем облагословену нашу церкву, котра збудованна р. 1906. З великою побояжносю участвовал присутні народ у так величезним и прекрасним обряду и модлел ще зос священством „Сердце чисто союзди во місії Божії“!

Такою по пошвецено почала ще торжествена Ар-

хіврейска сл. божка под час котрой Архіпастир дал краспе казане.

Од 12—13 г. приїмал Пресвята Владика изасланників урядів корпораций, священства и школох, а на годину бул полуденок у парохії.

На 4 г. отправили зме Вечурню и процесию за ювілейни отпуст до римо-католічкої церкви дзе привітал красним словами Монс. Др. Рачкі парох, нашого Архіпастира, а церква була народу. Найлонше свидоцтво як согласне панус мездри вирніками католічкої вири посточного и латинського обряду.

По окончанию процесії оделужена пана хіда за шинкіх усопших нашої парохії и открыта пам'ятна марморова плита і паноція Владиславу Храниловичу, котру поставили ядични парохіяне, бо трудом Його збудованна наша церква.

Владика проповеди красну пам'ятну бешеду а з хоруна одшпивало Хорв. шп. друштво „Нада“ прекрасну надгробну писмо.

Дия 14. бул дзвінь службени препатраня школох (катехизації) парохіяльного уряду и белведера з вирніками.

На 4 г. пополадню отправдали зме полак потіхи, котру зме начервали з прекрасних словах нашого Владики, високого госпо на дальшу Його пастирську роботу, котру еще мал для 15. 16. и 17. VI. онкоціц у Бачинцех.

Радосни народ лиловал слонами „До видзеня! на многая літа Владику.“

Сримец.

Мали висти.

Іспит за учительськох зложили тих дівоч п. Михаїл Ковач, наша жади пінівниці и п. Елена Бессржині зос Шиду.

Нашо сердечне вітання!

Шветочни Отпочивок

Недзеля Всіх Святих.
ЕВАНГ. ОД МАФТЕЯ, ГЛ. X.,
ЗАЧ. 38.

„Всік інсе изполист мн пред чловікі, исповім его и аз пред опцем моїм інсе, на небесах.“

Нет за ёас міланє слово зос устах божих, як кед слухаме слова милосердия:

Ми синове Бзи, проганави у доліни сінкох, полни відчленів скорбох и нуждох, а найбажай притерховані з грихамі, потребни зме потіхи, помоци и зміловання, на кед нас Христос у наших слабосюх цеши криши, чи може дацо миліше буц нашому шерцу, як Його слова милосердия?! Препа-

грали зме діла божия, цо их створил Бог Отец, Бог Син, Бог Дух Святи велько раз а тераз забереме тоди божи слова и чини до громадки, да нам буду вже паметліві, и пред очами слова божаго милосердия, да ясно увидзиме, же наисце ліс поти препадію, котри яв веролі любови, доброти т.е. милосердію божому.

„Яко велия верху небес милост твоя и до облак Истинна твоя.“ Псалмиста божи, пророк Давид, гутеря, же милост божа поверх неба т.е. же є найвекіша од шинкіх свойствий божих з глядом на нас видних грихамів; же ще не да мерац и похопиц; як є поверх неба. О, якое почене за грихну душу! За шинки розуми того шваста остана тода праща вельком тайном нашої вири. Правда, же и други свойствия божо, це можеме ясно похопиц и розуміти, но ишак наш розум ласчайше их прилати и вери, як кед нам проповеда слово божке о милосердію

божким. Кед чуеме, же Бог премудри, всемогущи, святи, праведни, всевидущи и всезнающи, то нам якож ясно, же так муши буц, бо кус патриме то зос божаго імена, па себе лягко представиме, же Создатель Його муши таки буц. Но, кед слухаме зос св. писма, як Бог вступа и зос найвекішима грихамі; як пребачує чловеку и пайвокши увреди, кед ще покас; як не патрим при тим па множеству и пакосці грихех; як дарує у моменту царство своє єдному разбойнікови и плаче над падом града и людах, теди нам то таинство и ми ліс зос страхопочитаником приступаме гу пристолу милосердия божаго и у вири возвопиєм: слава Тебі Боже наш, слава Тебі!

О тим безконечним милосердію божким, будземе у наших Руских Нозинох през веций недаєлі толковац то то свойство боже, же би нас то понуковало на цо векслю любов гу Богу.

О. М. Мудри.

Од редакції!

Як звичайно нааждого року так и тераз машо „Руски Новини“ у мешацу юлию вийду лем днара. Бо машо чесни читателе теди заважати у польож з найвекішу роботу, па не маю кеди ай читан. Слідуюшого даляем тижня новини не вийду.

Нашо претплатні

Обновели претплату слідующи п. п.:

Запатлівска Задруга Р. К.	на 1929. р.	100—	Дин.
Мудри Михайло Р. К. 548—	" "	100—	"
Мери Наул. Фанпорт. Харбор.	" "	100—	"
Рагай Дъура, Нови Сад	" "	50—	"
Лукшанія Янко, Бергасово	" "	100—	"
Гимко Янко, Бачинци	" "	100—	"
Папуга Андрія	" "	100—	"
Папуга Михайло Стари Бачинци	" "	100—	"
Буйца Максиміліан. парох Драге	" "	60—	"

Жем на предай.

57 катастр. ютра орачей першої класи жеми при векшим немецким валале у Сриме, зос зданиями, усипами, мертвим и живим инвентаром. Добри условия одлацована.

Банка Браца Херцог, Суботица.

ТАРІОВИНА

Жито	Дин. 207—212—	Овес	Дин. 180—190—
Кукурица	" 227—230—	Мука 0	" 300—310—
Ржіж	" 180—190—	Мука 2	" 285—290—
Ячмі	" 185—190—	Мука 5	" 275—280—